

Cena Numeru 3 centy w Krakowie, Podgórze i na prowincyi.

PRENUMERATA

mieścienna w Krakowie 1 K. 90 h. (z dostawą do domu) na prowincyi z przesyłką pocztową 1 Kor. 50 hal. — Prenomera za grzeskę 1 mkr. 50 l., 2 fr. 1 rs.

POJEDYNCZE BOZEMPLAKZE NABYWAĆ MOŻNA WE WSZYSTKICH AGENCYACH PISMA NA WSZYSTKICH DWORCACH KOLEJOWYCH

NOWINY

Dziennik niezawisły demokratyczny ilustrowany.

OGŁOSZENIA

za wiersz netto 16 hal., za każdy następny raz 12 hal. drobne ogłoszenia po 4 halerech od wyrazu (minimum 50 hal.). Nadstawki wiersza 50 hal. Spody ni w każdej stronie po 3 Kor. — Załączniki 20 Kor. za tydzień Ineraty prowadzi w swoim zarządzie p. M. Huczyzo.

Administracja „Nowin”: ul. Wiślna L. 2, otwarta od godziny 8 rano do godziny 8 wieczorem

Na Lwów Skład i Ekspedycja: Agencja Sokolowska, Pasaż Haumaana L. 2.

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ul. Wiślna L. 2, Tel. 340.

REDAKTOR NACZELNY: LUDWIK SZCZEPAŃSKI.

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Tel. 340) od godziny 9 rano do godziny 7 wieczorem w biurze ulicy Wiślna L. 2. Rekopisów nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. — Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

Zaproszenie do przedpłaty.

Wobec zbliżającego się nowego kwartału i półrocza prosimy Szan. naszych Prenumeratorów o rychłe nadysłać przedpłatę, która wynosi: miesięcznie 1 K 50 h. kwartalnie 4 K 50 h. półrocznie 9 K — już w dostawę do domu — lub wysyłką pocztową.

Nasza nowa powieść

Obok drukującej się obecnie tak interesującej, bezwzględnie godną do prawdy, wielką powagę i ułkonięciem psychologiczną obierającą odnascąją się, w głąb życia śmiało waiłkającej powieści „Panna Kazia” rozpocaliśmy z dnem 1 lipca druk drugiej powieści

„Balonem do bieguna północnego”

Przez majora Driant. Powieść „Balonem do bieguna północnego” jest najnowszą tworem bieguna francuskiego autora, który uchodzi za następcę Juliana Verne, łącząc wykształcenie naukowe z polem fantazy i świetnym talentem opowiadawczym. Powieść majora Driant, którą drukować będziemy w autoryzowanym przekładzie, czyta się od początku do końca z zapartym oddechem. Roztoczy ona przed czytelnikami doskonale skreślone obrazy przygód w krainie wiecznych lodów i śniegów, o której z okazji wyprawy Pearyego i Cooka tyle się mówiło, a dądo zasnąjomy czytelnika z techniką francuskich balonów do sterowania (systemu Lebaudy’ego „Pier II”), które wszystkie państwa posiadały za wdr. Dodaemy jeszcze, że jeśli się zwazy, iż w Niemczech na aeryo myśla o urządzeniu wyprawy do bieguna balonem Zeppelina, dzieło majora Driant obok wrych powieslowich zalet nabiera czochy niezwykłej aktualności.

Prosimy naszych szanownych Czytelników i Przyjaciół naszego piśma, aby na tę nową powieść wrócić woli swym zabywaniem. „Nowiny” są dzisiaj najpopularniejszym dziennikiem w Galicyi zachodniej; niezawisłe ich stanowisko kierunek szerokiej narodowy i demokratyczny, śmiałość w swalecaniu klasowych egoistycznych politycznych rozważających, społeczeństwo, zapewnia „Nowinom” z każdym dnem liczniej szę grono czytelników. Prosimy żądać bezpłatnych numerów okazowych. Prosimy też szanownych Czytelników, aby pismo nasze zasilił korespondencyami z prowincyi.

PANNA KAZIA

powieść współczesna.

Chac dalszy. Tylko jedna pani Hockowa miała minę zaambrosowaną i niespokojną, gdy znajdowała się sama w towarzystwie Kazi. Kilkakrotnie już, już zdawało się, że zacnie coś mówić — ale nie przemówiła ani słowa. Ostatnio jednak drugą, parę sobą zaszenowane, zaczęły się nawzajem ukłonić. Obecność pani Hockowej wrzeszcze tak ciężyła Kazi, że mimo zmarnotowania, jakie jej sprawiło rozstanie się z przyjaciółkami, domąta po wyjeździe państwa Hock pewnej ulgi.

Pozostawszy sama z doktorem, podjęła Kazia dawny tryb życia. Wstawała późno, a po południu często towarzyszyła ojcu w jego wyjazdach na wiedz. Unikała tylko spacerów przez miasto, a zwłaszcza nie lubiła przechodzić przez Rynek, gdzie młody Kosiński, znouu zatrudniony w księgarznię, stojąc na progu sklepu, przyglądał jej się z niezwykłą bezczelnością. Natomiast lubiła bardzo długie przejażdżki bryczką, bocznymi gościami, przez okolicę, ubarwioną przez jesiń tysiącami odcieni purpury i barw złotych.

Z KRAJU.

Bójka Polaków z Niemcami. Z Żywca donoszą: Uczniowie szkoły klasji gimnazjum z Bielska urządzili onegdaj z jednym profesorem wycieczkę do Żywca, gdzie przyszło wieczorem między uczniami, a mieszkaniami tamże do bójki, przycem obie strony uderzyły na siebie kijami, rzucając przytem kamieniami; wiele osób jest rannych, jednemu z Polaków wydarł pewien uczeń niemiecki kijem kawałek policzka. Podobno na widok Niemców gwałt polskiej młodzieży chciała wziąć odwet za napad Niemców w Bielsku na Sokotów.

Putrya waryatem. Głośny fałszerz dokumentów, Putrya Polotyński, uznany został przez sądowych psychiatrów za obłąkanego. Do rozprawy sądowej wobec tego nie przyjdzie. W wigilię Putrya napisał obszerny pamiętnik, w którym opisuje całą swą życie w sposób zadziwiająco interesujący. W pamiętniku uwymio kompromituje on kilka rodzin z Królestwa, którym wypracował dokumenty rodzinne.

Teatr pod dyrykcją Adama Müllera rozpoczął w Zakopanem szereg przedstawień, a w niedziele 2. 26 hm. dane zostają: „Dramat jednej nocy”, poemat dram. w 1 akcie A. Urbasńskiego i „Konfederaci Barscy”, dramat Adama Mickiewicza, akt II-gi.

Straszna katastrofa kolejowa.

20 osób zabitych, 35 ciężko rannych. Według sprawozdania dźwenników paryskich — straszna katastrofa kolejowa na stacyi Villepreux, pod Wersalem, przedstawia się, jak następuje:

Pociąg osobowy, jadący z Paryża do Dreux, zatrzymał się o 6-tej wieczorem w Villepreux dla naprawy maszyny. Gdy podróżni, snużeni zwolną, zaczęli już wysiadać z wagonów, nadszedł nagle na ten sam tor pociąg ekspresowy z Granville, a szybkośćą 90 km. Maszynista jego za późno spostrzegł niebezpieczeństwo. Starcie było straszliwe. Maszyna, tender i trzy wagony, między niemi wagon restauracyjny, wjechały na płg ostatnich wagonów pociągu omlubusowego, a od paleniska maszyny spaliny się wogony.

Katastrofa wynika prawdopodobnie z winy personelu stacyjnego. Pełniący służbę urzędnik zapomniał wystawić sygnał dla pociągu pospiesznego, aby stanął, w skutek czego maszynista tego pociągu, który nie zatrzymał się na stacyi Villepreux, chciał przejechać przez nią w niezmiernym szybkości. Dotrąwszy na stacyę pociąg osobowy, ugił wprawdzie hamulca, lecz już było za późno. Pociąg pospieszny wrył się z taką siłą w ostatnie wagony pociągu osobowego, że w jednej chwili uległy zniszczeniu i wybuchy pożarem, który uniemożliwił prawie wszelką akcję ratunkową. Miejsce katastrofy przedstawiało obraz przerażający. Z póżród grunów dobywały się jęki i wolańa o ratunek. Personal stacyjny wraz z podróżnymi obn pociągów, którzy cało wyszli z katastrofy, zaczęli szukać żywych.

tastrfy, starał się wpełnomi słami ugasić pożar. Nie było to jednak sadatem łatwym, gdyż zabrakło wkrótce wody, a i przyrządy do gaszenia okazały się niedostateczne.

Kiedy ugassono pożar, który kilka wagonów zamienił w zupełności w popiół, można było przystąpić do dalszej akcji ratunkowej. Tymczasem przyspłyły z Wersalu dwa pociągi ratunkowe z lekarzami, personelem sanitarnym, łańdo z robotnikami. Rannych przenoszono do magazynów kolejowych i tam układano na słomie i kocaeh. Do godziny 9 wiecz. wydobyto 34 ciężko rannych i 16 lek k.o. Wielu z póżród ciężko rannych odniosło takie obrażenia, że niema najmniejszej nadziei utrzymania ich przy życiu. W pięciu przypadkach musiano przystąpić do natychmiastowej amputacyi. Później 20 zwłok, które wydobyto dotychczas, znajdujące się przeważnie w szarych kołach, wozami i żonami i dziećmi. Wielu zwłok nie można rozpoznać wskutek ich zgniewienia.

Po katastrofie wielu podróżujących rozbiegło się w panicznem przerażeniu w różne strony i powróciło dopiero na stacyę późną godziną w nocy. Kiedy pociąg „express” wjechał na stacyę, ludzie znajdujący się tam, starali się ukoczyć za bok; wielu a nich poranili odłamki wagonów.

Za szczegóła w tem niezszczęściu można wagać to, że w chwili katastrofy ostatnie wagony pociągu osobowego, podczas prymnownego postoju na stacyi, były prawie puste, gdyż podróżni w przeważnej części wyszli i przechadzali się po peronie. Gdyby katastrofa nastąpiła w 8 do 10 minut wcześniej, rozmiarj jej byłby jeszcze większe.

Perła handełesów.

(Skłóć z bruku krakowskiego).

Kto nie zna pana Gajera? Jego każdy w Krakowie zna. W przeciwnieście do innych sławnych i wielkich ludzi, jest on skromny, czwótkiem i nie lubi, żeby o nim pisano. Ja nie potrzebuję żadne reklamy. Mnie i tak wszyscy znają!

Tak skromny jest p. Gajer. Ja go też bardzo cenie, gdy mi potrzeba pieniędzy, to znaczy, zawsze. Ja z nim — to bratnie dusze. Gajer nigdy mi tylko w oczy spojry, a już wie, czy ma dyrdak za mną, lub nie. Na ulicy to wie się zawsze oczami porozumiewam, bo ani Gajer nie chce mnie kompromitować swoją znajomością, ani ja nie chcę się otwarcie przyznawać do jakichkolwiek z nim stosunków. Ja mu zawsze tłumaczę, że powinniśmy się wzajemnie szanować w opinii publicznej. On nie bardzo to rozumie, ale się zawsze na to zgodza.

Gajer nie jest specjalistą w handlu starzyną, tylko takim kupcem generalnym. U niego co na placu to nieprzyjaciel. Niejedno chciałem już wyrzucić na śmietnik, gdy on mnie od tego powstrzymał.

Myślała o ucieczce. Ale dokąd? — uciekać! Myślała zwrócić się Mani... ale Mania była z myśm mężem na uboczu, jak zwykłe młode małżonkowie. Widziano ją raedko, a szreści, cdt ona mogła Kazi poradzić.

Myślała o śmierci... Poszła wieczorem nad rzekę i stała długo nad ciemną, czarną tonią, skłaniając się w mroku, zięjąc chłodem i grozą. Ale jej młodość buntowała się rozpaczliwie przeciw temu ohydnyemu zamierow. Utopić się, to znaczy zniszczyć się. Ciało pęcznieje, puchnie, rozkłada się... To piękne ciało, z którego była tak dumna, śmieć musiałaby skazić, zohydzić — i przeciw temu serce jej protestowało rozpaczliwie.

Była ciępiąca. Sen w nocy pierzchał z jej powiek. W ciągu tych nocy bezsennych niekiedy otwierała okno i oparta o parapet spoglądała w ogród przez długie chwile, torturowana nawaltem wspomnień. Kilkakrotnie zdarzało jej się, że za parkanem sąsiedniego ogrodu dostrzegała postać, podobną do tej, która ongi ujrzała wraz z Giacomottim. Nie mówiła nic o tem ojcu, nie chcąc zdradzać się przed nim ze swych bezsennych nocy. W obecności ojca czyniła wszelkie wysiłki, aby nadać sobie pozory spokoju. Ale bladość jej świadczyła o jej rozterce wewnętrznej. Doktor obserwował ją z niepokojem.

mał i jakąż cenę, bodaj dwa centy, że to ołowiat.

Rozumie się, że najmilszym przedmiotem handlu dla niego jest garderoba. A głównie spodnie. Raz pytałem go, skąd taki urok ma z dnia nowego kasda para nogawek, a on mi tak rzecz wyszczególnił: — Wyszędby pan na ulicy bez kapeluszka? — Już nie raz mi się to trafiało.

— A bez surdutu? — Jakby tak wypadło... — A bez kamazki? — Także. — A bez spodniów?... no? — Widząc, że się kłopotacz nad uciwca odpowiadając, podniósł z tryumfem do góry czerwony nos z „cwickierem” i tak dalsie mówił: — Bez spodniów pan nie wyszedłby na ulicy, ani ja, ani żadne nikt. Dlatego spodni są najlepszy i najpewniejszy interes. Ja na różnych kawałkach już stracił pieniądze, a na spodniach nigdy. I dlatego, gdyby ja był Rotszyld, to jaby zakupił wszystkie spodnie na cały świat i jaby tylko spodniami handlował.

Na razie jeonak handluje Gajer wszystkim. Raz nie miałem szóstki na papieroso. A to już jest najgorzej. W tem nadszedł Gajer a z nim wbiegł do pokoiu kot od mej sąsiadki. Przedstawiłem kota jako moją własność, a Gajer go kupił, dał za niego 12 centów, wsiadł do worka i poszedł. W parę dni później dowiedziałem się, że Gajer zaniósł kota do jakiejś dewotki na Długa ulicy i wzmówił w nią, że tego kota nabył od jednego kanonika i że gotów jest wymienić go na stary surdut albo na spodnie, co też natychmiast sprządo do skutku!

Tak więc Gajer kupuje wszystko. Ja mu już sprzedałem pieniądze innymi starą słomiankę, druty z parosia, podszewkę od paletta (który wydarłem, aby zimowy paleton — zamienić na letnią zarzutkę), dwa kawałki z szafki nocnej, obróżę z psa (sam pies udrzewiła i ciekł odmień), a raz nawet krzesło zastawne, który przed moim oknem musiał zlecieć z worku jakiegoś przedsiębiorcy asfaltowego. Z tym krzesłem poszedł Gajer najpierw do Wiskidy potem do Zopotta, a narazcie obszedł wszystkich fryzjerów i nigdzie nie chciało mu go odkupić. Próbował zatem między szwami sprzedać go jako szwików do butów, ale też nie szło. Aż niedawno dopiero, gdy rozpisano konkurs na dostawę bulionu dla domu nieuleczalnych kalek, Gajer oclwarował swój krzesło i utrzymał się z tą ofertą, na czem nawet zrobił bardzo dobry interes.

Takim to macherem jest mój nadworny handełes, Aron Gajer z rogu ulicy Szpitalnej.

Letni sezon w Paryżu.

Niedawno to jeszcze czasy — mówi on — gdy Pwvost napisał dla jednego z dzienników niemieckich feljeton o Paryżu w wielkim sezonie.

Niedawno to jeszcze czasy — mówi on — gdy

przypuszczając jakies zaburzenie subtelnych organów i wyppytują ją o. Odpowiedział: — Zapewnim cię, ojcze, że mi nic nie jest. Cenię się zupełnie dobrze.

Tydzień minął w ten sposób. W nocy z piątku na sobotę, dokładnie w tydzień po dniu, który przyniósł jej przerażającą pewność, sen upragniony zjawił się nareszcie. Wyczerpane ciało domagało się swych praw. Było to dla organizmu prawdziwie dobrodziejstwem.

Gdy się obudziła, słońce wysoko stało na niebie. Zamięta znowu ojciec i leżała nieruchomo. W ogrodzie ciewrkiaty wróble. Słychać było, jak Magda szorowała werandę...

Około dziesiątej godziny ktoś zadzwonił do bramy. Zapewne jakiś pacjent ze wsi; dziś był jarmark w miasteczku, doktor przeto pozostał w domu. Magda poszła otworzyć i zaraz potem śmiech jej rozległ się w korytarzu. Kazia, która leżała w półśnie, słysząca, że wprowadzono kogoś do gabineu do doktora. Niewyrwane jakieś głosy doleciały do jej uszu, potem usłyszała podniesiony radością głos doktora, śmiech i stukot krzówk. Usiadła na łoku adziwioniu i wycięła słuch.

Chac dalszy nastąpi.

Bracia Pathé w Paryżu. Towarz. Akc. z kap. 5,000,000 Fr. — zastępstwo STEFAN GRUDZIŃSKI i TADEUSZ BERGER KRAKÓW, SZEWSKA 10, Telef. 305. PATEFON jest najdoskonalszym instrumentem dźwięk współczesnej. GRA BEZ ZMIANY IGLY, wiecznym szafarzem. Płyty nie zużywają się, dlatego grają zawsze równie czysto, głośnie i bez chrapania. Płyty o średnicy 24, 29, i 50 cm. Co miesiąc nowości. NOWOSCI! Aparaty szafkowe. Płyty 50 centymetrowe grające z siłą równą pełnej orkiestrze. — Naprawy i przeróbki gramofonów na system Pathé we własnej pracowni. Żądajcie cenników darmo i eplatnie. W lokalu przegrzywa się płyty i demonstruje aparaty bezinteresownie.

moda wyprzedziła już przed miesiącem czerwiec sięgając snobów z Paryża. Obecnie zdaje się inaczej. Burzniejsza francuska przekonała się, że czerwiec jest najpiękniejszym miesiącem w Paryżu, a nieleżeni turyści, dążący do przetrwania miejsca kapłanów, zatrzymują się w stolicy, aby zobaczyć się z blaskiem czarującej „ville lumineuse”. I oto czerwiec stał się dla Paryża „hante saison”.

„Surowi moralści — mówi Prevost — gardzą tym Paryżem. Znają tylko miasto Inteligencji, a wzdurliwie odrzucają „przytękany zabaw, świeżość i szept”. Chcieliby zmienić Paryż w centralny uniwersytet, w jedno wielkie muzeum, w jakiś olbrzymi Boston. Reucja Kławy na wznoszący się linosław. Paryż w oszrewu jest szepoty i pęsnicy — powiadają ci filozofowie. Przeszły tylko odwiedzić jedną z niezliczonych restauracji w lasu, gdzie wieczorem podczas sezonu bogaci pryncipy, obcy, zawodowe piękności i te wszystkie jednoludnie sławy dają sobie szachelkę, — którym zawód pozwala na udział w wszystkich rozrywkach. To, co każdego wieczora bywa wyrzucane za okno w Armeonville, w Madrid, albo w Pr. Catalan — przewyższa wszelkie dowolne granice.

Przed restauracjami stoją samochody w gestych szeregach — budzące strach artylerja rozrywek. Utrzymane takto samochody równa się placu podskakacza stann; niektóre pochłaniają procent znacznego majątku. Niedawno czytaliśmy, że pewna Amerykanka, żona jakiegoś króla miedzi, płać sześćdziesiąt 1200 franków miesięcznie. Panowie tych rodzinok rodu, przybawiają się, miedzi w restauracjach przy małych stołkach, sasypanych kwieciami. Rodzina rozbombowa z trojgiem dzieci mogłaby żyć przez cały tydzień tylko za cenę tych kwiatów. Szuk mężczyzny nie narzuca się — tego żąda dobry ton, ale wielka piana na plastronie jednego z tych dżentelmenów z pseudo-brytyjskimi manierami warta jest co najmniej 100 ludźmi.

Strój kobiece już otwarcie okazują szaloną rozruchność. Na każdym kapeluszu jest 20 pór, znaczne nie taksuje od 60 fr. Szubia letnia kosztowała w roku ubiegłym średnio 800 franków, obecnie trzeba już za nią zapłacić 1500 franków. Wydatki na klejnoty są ogromne. Naszyjnik o trzech rzędach pereł wielkości grochu można otrzymać już za 300 000 franków, ale są podobne naszyjniki za dwa miliony. Nie potrzeba być matematykiem, żeby obliczyć, że czarująca dama światwa na da odobienia swoich ramion potrzebuje kapitału, którego procent roczny przewyższa 60 000 franków, nie licząc amortyzacji. Gdyby party-casem tracił w wartości. Ponieważ ta pani nie nosi każdego wieczora naszyjnika, więc jednorazowe jego użycie kosztuje około 300 fr.

Obok tej rozruchności jest niecm cena obiadu, najbardziej doborowego i kosztownego. Można za dwa zapłacić 5 franków za broszkiewicę, wartości 50 centimów; wyrzucany za okno tylko 4 franki i 50 centimów. Co prawda — to wyanka cena na obiad, płacona jest właściwie za fikcyjną.

Wszak biesiadnicy, plaćący za obiad, lub łączący się z niego plaćąc przyjacielom, nie młskwicie nie jedzą, równie jak nie piją wina, palącego się w kieliszkach. Panowie i panie prawie bez wyjątku leżą się i piją wodę mineralną, a jedzą jarzynę. Radują się, kiedy im lekarz zabroni tylko mięsa i ryby, a nie chleba. Trwonienie, rozruchność niesumienne, niesłychane wydatki bez równoważnika na całej linii.

Chodzący. Opuszczyli to miejsca bezmyślnego upojenia i przejdźmy przez mosty na lewo wybrzeża. Łanęca w ciętych cieniach. Chodzący tym dnem Paryża. Zakład Pasteura, Sorbone, pałac Maszarina, szkoły wyższe, College de France. Na prawy brzeg powrócimy tylko, żeby odwiedzić Luwr i Bibliotekę narodową. To prawdziwy Paryż.

A wy, moralści surowi, nie podawacie nam prawd, kaźniem znanych; niechaj nie nasiepić nieawiać cienia. Przyznajcie, że Paryż nauki i sztuki wartejszym jest dla dobra Francji, niż Paryż rozrywek i sztyku. Ale czy pomysłowicie także, jak barczak Paryż pracujący potrzebując bogatych pródników i ich rozruchności? Przedewszystkiem pod względem pieniężnym. Bo jakkolwiek wam gorsza kosta jednego wieczoru w lasu, to jestecie zbyt dobrimi ekonomistami, żebyście nie wiedzieli, że potok zstał z kieszeni bogactwa spływa zawsze na pracującą ludność. Nie powinno wam także być rzeczą nieznaną, że rozruchność jest jedynym środkiem skutecznym, żeby pieniąż bogactwa skierowało do rąk tych obywateli, że dotychczas nie nadaliżym imnej drogi do równie płodniejszego pora sztykuwaniem potrzebami klasy posiadającej. Smutną jest rzeczą, że pilna robotnica nawet w „hante saison” nie zarobił od siebie więcej niż 3 franki, ale sypiącie jej, czy woli martwy sezon?

ZE SWIATA.

Proces o szpiegostwo odbywał się w Lwowie przeciw niejakomu Miłobiedkiemu z Warszawy. Oszczenie antystrackiego sztabu generalnego opiewało, że Miłobiedki jest niebezpiecznym szpiegiem politycznym w wojskowym. Na rozprawie stwierdzono też, że rozsyłał wiadomości Miłobiedkiego za jakis przestępstwo, popełnione w Warszawie.

Trybunał skazał Miłobiedkiego na 2 lata ciężkiego więzienia, obustronnego postem co tydzień. Sejm węgierski. W czwartek o godz. 10 rano odbyło się pierwsze posiedzenie nowego sejmu węgierskiego. Postowie jawili się w komplecie. Trybunał był przepelniony. Kwestor wżwał najstarszego członka Sejmu, poha Jozefa Malarszaya z partji Justitia, aby objął przewodnictwo. Kiedy sejm ułował post sąjął miejsce przytylnie, skrajna lewica wzniosła okrzyk: Eljen!

Pos. Madarasz wygłosił mowę, w której powiedział: Witając posłów, których tu wywala prawdziwa i niesfałszowana wola ludu. (Brawa i Eljen! na cześć skrajnej lewicy, prawica także bije brawo) — nie mogę stłumić *balosci szlachy*, jakie rząd w nieprawicy (burzliwe sprzeciw i wzdania) chol na prawicy. Żywe okrzyki i brawa na skrajnej lewicy) — w nieprawicy i przedwiny konstytucji popoż popełnił. (Ponowne burzliwe sprzeciw i okrzyki! Preca, na prawicy — okrzyki na skrajnej lewicy). Życze, by Isba poleśka pracowała ku dobru ojczyzny i węgierskiego narodu. Niech Bóg błogosławi węgierskiemu narodowi i wszystkim, którzy z węgierskim sercem i węgierską myślą pragną popoż dobru naszej ojczyzny. (Opłakiwanie i wzdania)

Prezydent wżwał następnie najmlodszych posłów, by asiedli, jako sekretarze i każe odczytać pismo prezidenta ministrów, wedle którego monarcha 25 b. m. o godz. 12 w południe w uroczysty sposób otworzy sejm mową tronową w sali ceremonijnej zamku.

Zamach rabunkowy z bombą w Niemczech. We Friedberga (w Hessa) w południe w miejscowym ratuszu aszedł gwałtowny wybuch bomb. Władze natychmiast wyjechały. Władze natychmiast wyjechały. Władze natychmiast wyjechały. Schody runęły, drzwi i okna wypadły.

Równocześnie do sąsiednich biur kilku Banku państwowego wdari się jakiś bandyta, prawdopodobnie działający w związku ze sprawcą zamachu w ratuszu i dał kilka wystrzałów rewolwerowych do kasjera. Bandyta, który nsiwował obrabować bank, spłoszony i zmieszony do nieceki, nie mogąc wpaść, odebrał sobie życie.

W ratuszu w chwili eksplozji znajdowało się 20 urzédników. Eksplozja była nadzwyczaj silną i wywołala wśród zebranych urzédników ogromne przerażenie. Pobiegli oni do okien, wołając o pomoc; szybko też przybyła straż pożarna. Urzédnicy przy pomocy drabin dostali się na ulicę. Ratusz zamienił się w ruinę, schody się zawaliły, wiele ścian i sufitów popękalo, wszystkie okna wywalały. Eksplozja była tak silna, że drzewa powalony i zawiły.

Zamach ułożony był przez dwóch szbrodnarzy: jeden z nich podłożył bombę w ratuszu, podczas gdy drugi miał wyzyskać zamieszanie, wywołać eksplozję i urzédzić zamach na kasjera Banku państwowego. Bank ten oddalony jest od ratusza o 400 kroków. Rzeczywiście jakiś młodzieniec, leżący dwadzieścia kilka lat, samokawowy, napadł na kasjera banku. Kasjer nie stracił jednak przytomności i zaczął wołać o pomoc. Bandyta wstał na stojący w pobliżu banku jakiś rower i ceki. Zaczęli go obok polcyanek, którzy bli kakrotule do niego strzelili. Wówczas bandyta zstał z roweru i odebrał sobie życie. Był to, jak stwierdzono, szofer, nazwiskiem Barkheim.

Wczoraj policja wysłała drugiego sprawcę, który, jak przypuszczają, podłożył bombę w ratuszu. Jest to niejaki Schmidt, który zameldował się w hotelu jako podróżujący kupiec. Przywołał on ze sobą dwie wielkie skrzynie, w których, jak się okazało, znajdował się dynamit i bomby.

Jak donoszą z Frankfurtu nad Menem, magistrat tamtejszy otrzymał list, podpisany przez „Czarną rękę”, grozący wyzaleniem ratusza w powietrze.

Zamordowanie aktorki. Porter Osariton, mąż aktorki Mary Charlton, której zwłoki wyłowiono w jeziorze Como, został aresztowany w Hobokim w chwili, gdy chciał wysiadć z okrętu, którym przybył z Europy. Charlton przynosił się do samobójstwa żony.

Naokoło sceny i estrady.

Z Instytutu muzycznego. Z dnim 1 września rozszerza Instytut muzyczny swą działalność przez wprowadzenie w zakres nauki klas instrumentów dętych (flet, obój, rozek angielski, klarnet, fagot, trąbka, róg (w tym), puzon i kontrabas). Nauczycielami: M. Keller, T. Jureczka, A. Tomczak, J. Wro-

ski są bytymi wychowanymi konserwatorów, a rutyngiem orkiestrowi zdobywalymi w orkiestrach symfonicznych.

Z teatru ludowego. Dziś w Parku krakowskim „Kabaret” ostatni raz z tym samym programem. Od soboty program „Kabaretu” zupełnie zmienił. W sobotę przy ulicy Rajskiej „Sobótki” Sudermanna, w których wystąpi p. Józef Leśniewski artysta teatrów warszawskich. „Sobótki” powtórzone będą w niedzielę wieczór.

W Parku krakowskim w niedzielę po południu widowisko fantastyczne ze śpiewami i tańcami napisane umyślnie dla dzieci przez p. Stefana Zawolskiego. Tytuł sztuki „Maciek królem”. Jest to sceny chłopca o koczującym o tronie, o bogactwach, który się kończy smutną prawdą; troską o był codziennego życia. W „Maciu” biorą udział wszyscy artyści i artystki teatru ludowego.

Repertuar teatru majakiego

Opera i operetka.

Piątek: „Baron Trenk” operetka.
Sobota: „Faut” opera.
Niedziela: „Wielki” „Dziś i teraz”.
Niedziela wiecz.: „Madame Butterfly” opera.
Poniedziałek: „Baron Trenk” operetka.
Wtorek: „Verbun nobler” opera.
Środa: „Piękną Helenę” operetka.
Czwartek: „Nispetzer” opera.
Piątek: „Manewry jeźniowe” operetka.
Sobota: „Wielki” „Dziś i teraz” w 15 aktach.
Niedziela pon.: „Słodka dziwusznia” operetka.
Niedziela wiecz.: „Pajase” opera.
Poniedziałek: „Wielki” „Dziś i teraz” w 15 aktach.
Wtorek: „Madame Butterfly” opera.
Środa: „Opowieści ukraińskie” opera.
Czwartek: „Manewry jeźniowe” operetka.
Piątek: „Wielki” „Dziś i teraz” w 15 aktach.
Sobota: „Lehengerin” opera.

Repertuar teatru ludowego:

W Parku Krakowskim:

W Parku: „Sufrajści”.
Na Rajskiej: „Kabaret”.
Sobota: „Kabaret”.
Niedziela pon.: „Maciek królem”.
Niedziela wiecz.: „Kabaret”.
„Sobótki”.

Ze sportu.

Match. — W niedzielę dnia 26 b. m. odbędzie się mecz futbolowy między „Cracovią” z Niemiec klubem futbolowym z Berna. Match ten będzie ostatnim w bieżącym sezonie futbolowym „Cracovii”. Niemiecki klub futbolowy z Berna należy do bardzo silnych drużyn niemieckich, a „Austriacki Związek futbolowy” przetrzący go do pierwszej klasy. Wyniki uzyskane przez ten klub są bardzo ładne i wynomwie świadczą o doboroci tego klubu. Wyniki te są następujące: Nussdorfer A. C. (z Wiednia) 5 : 0, 13 0, Posonzi Torna Eglyet 4 : 0, Wiener Sportclub Res. 3 : 0, Rapid Res. (z Wiednia) 3 : 1. Dwa tylko matche przegrzał ten klub, a mianowicie z kombinowaną drużyną praskiego „Klubu niemieckiego” 2 : 1 i z Floridsdorf 1. (z Wiednia) 3 : 0. Match odbędzie się bez względu na pogodę, a wzbudza wielkie zainteresowanie, bo drużyna berneńska grać będzie w Krakowie po raz pierwszy. Początek o godzinie 6-tej. Bilety do nabycia wczesniej od piątku w ul. „Austriacki” przy placu Szczępskim, w WP. Wiosna ul. Szewska l. 13, i w „Księgarni Polskiej” ul. Florjanskiej.

Wycieczki konne w Krakowie. Wódr zresztosho, chwiliami nawet niewnego deszczu, odbyły się wczoraj wycieczki. Wskutek rozruchności toru było niemi pewnem, że nie odbędzie się bez wypadku. I tak się stało. Zaraz w pierwszym biegu spadł rotmistrz Langiewicz przy braniu ostatniej przysadzki i stracił przytomność. Konia schwytał rotm. Hagelin i dokonczył biegu. P. Langiewicz brał jednak udział już w szóstym biegu i zwyciężył, za co mu ucale licznicze obrana publicznie urzędził honorową owację. W czwartym biegu spadł z konia p. M. Zangen. Nie odmnił jednak poważniejszych obrażeń. Rezultat poszczególnych biegów był następujący:

1. Krakowski bieg z ptotami. Biegalo 3 konie. 1) „Floridsdorf” (Zangen), 2) „Kameleon” (por. Starz), 3) „Ambra” (roim. Langiewicz). Totalizator 10 : 27.
2. Nagroda Wandy. Biegalo 3 konie. 1) Ostaszewskiego „50 Hry” (Ziemski), 2) hr. Dzieduszyckiego „Chorątkanka” (Głodek), 3) Kolera „Alzost” (Anton). Totalizator 10 : 13.
3. Nagroda Resursu. Biegalo 6 konie. 1) Kalinki „Eunice” (Wajda), 2) hr. Dzieduszyckiego „Gamaraka” (Ziemski), 3) Wiktora „Adelaide” (Drexler). Totalizator 10 : 15, plac 72, 50 : 139.
4. Nagroda Wisty. Biegalo 4 konie. 1) Hagelina „Jack” (jeźdź. właściciel), 2) Chmela „Ole” (por. Eder), 3) Krigera „Eclairer” (właściciel), „Dummiel” (jeźdź. Zangen) upadła przy braniu wiatru. Totalizator 10 : 53, Plac 114, 50 : 101.
5. Nagroda rządowa. Biegalo 3 konie. 1) Zangena „Ordonka” (Wajda), 2) Ostaszewskiego „Wright” (Ziemski), 3) Schindlera „Ninos” (Guttmann). Totalizator 10 : 15.
6. Bieg sprzedazny. 1) Tornowskiego „Kudynek” (Wajda), 2) Ostaszewskiego „Lis” (Sienieczyk), 3) Kolera „Bobun” (Anton). Tot. 10 : 13.
7. Czerwcowe Steeple chase. Biegalo 4 konie. 1) Dydyńskiego „Doroszeńko” (roim. Langiewicz), 2) por. Krigera „Eclairer” (właśc.). 3)

Zangena „Waltertraum” (por. Schlummer). Totalizator 10 : 19; plac 76, 50 : 211.

Następnie wycięgi w sobotę.

Kronika grunwaldzkiego.

Termin obchodu grunwaldzkiego nie jest jeszcze mimo licznych ogłoszeń dokładnie znany w kraju, a świadczą o tem liczne zgłoszenia uczestników obchodu, którzy zapowiadają swe przybycie na uroczystość do Krakowa na dzień 16-go lipca br. Komitet grunwaldzki zdaje z tego powodu uwagę, że obchód grunwaldzki w Krakowie rozpoczyna się już dziś 15 lipca i ten dzień właśnie jako rocznica bitwy pod Grunwaldem ogłoszony jest świętem narodem w całej Polsce i zarazem w tym dniu odbędą się główne punkta programu uroczystości.

Znaki kolejowe dla przybywających na obchód. Sekcja kolejowa komitetu Grunwaldzkiego w Krakowie podaje do wiadomości następujące postanowienia taryfowe co do znizek cen jazdy kolejowej, z których korzystać mogą wycieczki i towarzystwa, przybywające na uroczystości Grunwaldzkie do Krakowa: 1) dla wspólnych jazdy grunwaldzkich towarzystw na odległość ponad 50 km. pobiera się przy użyciu osobnych pociągów (umyślnie zamówionych) pod warunkiem zagwarantowania enajmniej sześciu osób w kwocie 5 koron za każdy kilometr taryfowy zniżone cena a mianowicie: jeżeli zamknięte towarzystwo wyjecha i w raz wera w przeciągu trzech dni, przyczem dzień rozpoczęcia jazdy liczy się za pierwszy dzień a jazda musi być ukończona o północy trzeciego dnia, to na należyłość za jazdę w obie strony odpowiada cenę jazdy w jedną stronę pociągiem osobowym. Dla uzyskania osobnego pociągu należy wnieść podanie do odnośnej dyrekcyj kolejowej ośm dni przed terminem i złożyć kaucję w kwocie 100 koron. 2) Dla wspólnych jazd mniejszych towarzystw na odległość ponad 50 km. przynajnie się przy użyciu pociągów osobowych, kursujących według rozkładu jazdy następującego znaki: a) przy udziale najmniej 100 osób, względnie w razie zakupu najmniej 100 biletów dla wspólnej jazdy towarzystwa, opłaca się połowę normalnych cen jazdy pociągów pospiesznych odnośnej klasy; b) przy udziale najmniej 30 osób, względnie w razie zakupu 30 biletów do wspólnej jazdy towarzystwa przynajnie się 20 proc. opust od taryfowej normalnej ceny; c) na przestrzeni krótszej, jak 51 km. znajdują powyższe znizki za stosowanie w ten sposób, że zarówno najmniejsza opłata za całe towarzystwo, jak również i cena jazdy poszczególnego uczestnika oblicza się na podstawie ceny przypadającej za 51 km. Podania w wypadkach pod 2. a i b należy wnieść najmniej na 48 godzin przed odejściem odpowiedniego pociągu, albo do odnośnej dyrekcyj kolejowej albo też do rąk nauczelnika tej stacyi, z której towarzystwo ma wyjechać.

Na koszt uroczystości grunwaldzkich została gmina Stary Sącz 50 koron.

Co slychać w mieście?

Protest przeciw wynikom wyborów w Dębnie.

Wczoraj wniesiony został na ręce prezidenta miasta obranie umotywowany protest przeciw wyborowi p. Pajęka na radcę miejskiego. W protestie podniesiono kilka faktów, świadczących, że p. Pajęko je hyeny prowadzi wprost niesłychaną agitację i dopuszczają się wprost skandalicznych nadużyć. Tak np. oddano głos p. Tillea, który w dniu wyborów bawił w Karlsbadzie; oddano głos pani Wessely, której hyeny p. Pajęka skradły legitymację; za urzędnika kolejowego Czernickiego głosował niewybora szef jury, wódr kolejowy Sarnicki, nie mający prawa głosowania, głosował również za wyborcę, którego wydarto legitymację; stwierdzono ponadto, że p. Pajęko kupił 11 głosów za pośrednictwem p. Weinberga. Protest podpisało 99 obywateli wyborców z Dębnie. Nie dziwimy się teraz, że p. Pajęko uzyskał 4 głosy więcej niż p. Krzepowski. Kto w ten sposób za sobą aglował, ten musi przejść choćby cieniem głosiom.

Rada miejska powinna bardzo szczególnie zbadać zarzut, podniesiony w protestie, bo ubliżająco to jej godności, gdyby w Radzie zasiadał człowiek, który w taki sposób do Rady zstał.

Jak slychać, urzędnicy wszelkich kategorii zbierają obecnie podpisy na protest przeciw wyborowi p. Pajęka, zwolennika podrózenia mieszkań w Krakowie. Niech się więc p. Pajęko jeszcze zbytnio radostwem nie cieszy, bo kto wie, czy z Rady nie wylicy jeszcze przed rokiem, t. j. uptywem mandatu.

Ze spraw miejskich. Wczoraj odbyły się posiedzenie komisji dla przemyślow konsensowanych pod przew. r. m. J. K. Federowicza. Komisja oświadczyła się imieniem Rady miasta Krakowa przeciw udzieleniu Towarzystwu „Petroleum-Licht und Kraft-Gesellschaft” we Wiedniu koncesji na sprzedaż naty w Krakowie sposobem dowożenia jej w przesylnych zbiornikach — spuszczania z tych zbiorników. Nadto komisja wydała opinię imieniem Rady miasta

Zmiana firmy. **Maiększy skąd zycioru i szat kościencich** Zmiana firmy.

artykułów dewocyjnych poleca po najniższych cenach:

KONSTANTY WITKOWSKI KORIAS

przedtem — ST. PĄZYBYLSKI

KRAKOW, Rynek główny, Linia A-B L. 46G.

co do kilku podał o przemysły koncesyjonowane w Krakowie.

Deputacja obywateli z Dębik i Zakrzówka, złożona z pp. radcy Czubryta, Krzesza, Brabieca i Łobodzińskiego przybyła dzisiaj do prezydenta dra Lea i przedstawiła mu korrupcyjną działalność pana Młda, byłego wicja, obecnie naczelnika ekspozytury w Dębikach, jego niesłychane nadużycia przy ostatnich wyborach do Rady miejskiej na rzecz p. Pajaka, zażądała usunięcia p. Młda z zajmowanego stanowiska. Prezydent wysłuchał skarg i przyrzekł jej zbadać, obiecając, że zastosuje się do życzeń obywatelskich.

Jak się dowiadujemy, deputacja uda się również do dyrektora Flattaua z prośbą o usunięcie z Dębik archid. Chojnickiego, który podczas wyborów zapomniał zupełnie, że jest funkcjonariuszem politycznym i zamiast się do cna w hyeń wyburcza.

Bezpieczeństwo publiczne w kesołach. Komisja, złożona z urzędników magistratu i dyrektory policyi, bada już od kilku dni krakowskie kesoły pod względem bezpieczeństwa publicznego. Czynią one również odpowiednie zarządzenia, mające na celu zapewnienie publiczności bezpieczeństwa w razie jakiegokolwiek niebezpieczeństwa lub popołuciu.

Pogrzeb p. p. Madyńskiego odbył się wczoraj z dużym kolegowym przy licznym udziale dostojnych księży, dygnitarzy cywilnych i wojskowych, delegacyi Koła pol., Rady miast, profesorów Uniw. Jag., profesorów szkół średnich i w. i. Pr. trumnie s. p. Madyńskiego na dworc kolejowym, przemawiał imieniem Uniwersytetu Jag. prof. dr. W. Czarkowski, który omówił zasługi naukowe zmarłego ministra, zwłaszcza na poli literatury prawniczej. Imieniem Koła pol. przemówił poseł Czaykowski, podnosząc zasługi zmarłego jako polityka i męża stanu. Po mowach ruszył kondukt żałobny, poprzedzony przez zastępy młodzieży gimnazjalnej i powstańców z 1863 roku a prowadzony przez ks. biskupa Pelczara w asystencji ks. biskupa Nowaka i duchowieństwa.

Za trumną szła wdowa z synami Jerzym i Robertem, z córką i zięciem p. Stanisławem Dunajewskim, oraz cała rodzina. Za rodziną szedł ochmistrz hr. Cholewiński, minister c. i. k. Siergiej, m. i. n. i. Dulega, namiestnik dr. Bonifraty, oraz deputacja Koła polskiego, złożona z wiceprezesa dra Czaykowskiego i posłów Zarządki i Zielenińskiego, profesorów uniwersytetu, naczelnicy władz i liczna publiczność.

Bo Beńca. Ministerstwo handlu rozporządziło, że od 1 lipca 1910 r. począwszy ma być przy pakietach i listach wartościowych do Bośni i Hercegowiny stosowana droga, na Trzebież-Dalmację przesyłek w wewnętrznym obrocie Austro-Węgier.

Wskutek tej zmiany będzie transport pakietów do Bośni lub Hercegowiny do wagi 5 kilogramów kosztował 60 hal, zamiast 80 hal.

Straż Polska. Doroczny walny Zjazd „Straży Polskiej” odbędzie się w niedzielę dnia 26 czerwca b. r. o godz. 11 rano, w lokalu Zarządu głównego (Kraków, Florjanska 1). Na porządku dziennym: a) Sprawozdanie Zarządu głównego. b) Sprawozdanie Rady nadzorczej. c) Wybór 10 członków Zarządu. d) Wybór Rady nadzorczej. e) Wskazy i intencjonalność. f) Prawo udziału w Walnym zgromadzeniu mają członkowie Zarządu głównego i Rady nadzorczej, przewodniczący, sekretarze i skarbnicy Kół, delegaci przez Koła wybrani, oraz delegaci Stowarzyszeń.

Festyn na dochód Przyluska Weteranów, który się odbył 19 b. m. w Parku dra Jordana, przyniósł dochodu: ze sprzedaży bułeczek wstępu zaledwie około kor. 200. Z bufetu, stolika spożywczego, fantów i t. p. wpłynęło kor. 270. Należności nadesłano kor. 230. Cały dochód wynosi kor. 700. Protektora festynu p. J. Federowiczowa, składa serdeczne podziękowanie wszystkim, którzy zaskiwali przyjąć racyły udział w festynie.

W innych latach festyny takie przynosiły znacznie więcej; jeszcze w roku zeszłym było dochodu netto kor. 1500. Sympatyje maleją, a weteranom udział przybywa i potrzeby ich się zwiększają. Jest ich na stałym żołdzie przeto 20-tu, dla których razem z wypłatami zapomogami jednorazowymi potrzeba miesięcznie około kor. 300. Oprócz tego w „Przytulisku” jest jeszcze blisko 40-tu weteranów. Publiczność jest dla nich obojętna, a przecie nie można odmawiać im teraz kawałka chleba, wszak to biedni żołnierze polscy, dżi stercani Sybirem i niedołą, dogorywają. Naprzykrzy się wkrótce przestana, bo najmłodszemu z nich siódmy krzyżyk dobiega. Festyn zawiodł, pomimo, że zwracano się do obywatelstwa naszego w najgłośniejszych słowach, aby pamiętali, że dochód z festynu jest głównym wsparciem dla weteranów. Zarząd Tow. apeluje więc do rodaków z prośbą o nadsylenie datków pod adresem sekretarza Tow. p. H. Filochowskiego, ul. Siemiradzkiego, nr. 15 w Krakowie.

Festyn na dochód budowy domu dla etniczaków II. odbędzie się w niedzielę dnia 29 b. m. w parku dra Jordana. Festyn ten będzie jedynym z najpiękniejszych obywatelskich, ponieważ weźmie w nim udział ogół młodzieży akademickiej w formie kwiatów, tawarów i parasolów. W programie festynu liczone zabawy i gry towarzyskie, koło szczęścia, ko-

szcze niespodzianki, loterya z cennymi fantami (między innymi olbrzymia lalka i koń na biegunach), ogrody kwiatowe, muzeum osobliwości Wielkiego Krakowa, kwiaty, wazon najnowszego balonu i t. p. Podczas festynu przygrywać będzie kilka orkiestr. Festyn budzi już dziś wielkie zainteresowanie.

Festyn, Krakowskie Kolo pań T. S. L. wraz z akad. Kolem T. S. L. mają urządzić w dniu 3-go lipca b. r. wielką zabawę w parku dra Jordana na cele oświatowe, jak popieranie szkół, ochronę i czytelników kresowych.

Ze względu na ten doniosły dla naszej odporności narodowej cel, winna się ta zabawa spotkać ze strony społeczeństwa z najwyższą sympatją.

Wycieczka szkolna z Królestwa bawi w Krakowie od kilku dni. W wycieczce biera udział uczennice pensji żeńskiej z Kalisza, które dopiero po zwyciężeniu wielu przeszkód i trudów pasportowych powitały z radością Kraków i jego pamiatki. Wycieczką zajmuje się sekcyja wycieczkowa V. Kola T. S. L. im. Asnyka.

Wycieczka do Czerny. „Związek akademicki” urządził w niedzielę 3 lipca wycieczkę do Czerny pod Krzeszowicami. W programie: zwiedzenie parku hr. Potockich, festyn letni z licznymi niespodziankami, zabawa taneczna, zwiedzenie zbitych i biblioteki w starym klasztorze OO. Karmelitów etc. Wczorzem ognie sztuczne. Powróty przy lampionach i pochodniach. Bufet we własnym zarządzie. Bilety i zaproszenia wydaje komitet w lokalu „Związku”, ul. Piłarska 1. 19 li. p. codziennie od 12 — 1 w poł. i 6 — 8 wieczór.

Ceny biletów (wraz z koleją): pojedynczy 2 korony, familyjny (na 4 osoby) 7 koron, akademicki 1 koron, 50 hal.

Walne zgromadzenie Tow. urzędników budowy fantów dla mieszkalnych w Krakowie odbędzie się 4 lipca o godz. 7-iej w sali Rady pol.

„Gwiazda” krakowska zaprasza wszystkich swych P. T. Członków na posiedzenie, które się odbędzie w poniedziałek 27 b. m. o godz. 8 wieczór, lokal własny ul. św. Jana, 1. 2. Na porządku dziennym: Obchód Grunwaldki.

Ze Stow. katolickich stróżów. W niedzielę 26 czerwca odbędzie się taneczna zabawa, połączona z kółkami, w poczęciu i odmianę niespodziankami w m. ogrodzie p. Masnego na Woli Justowskiej na rzecz podopiecznych rodzin stróżów krakowskich. Ce na biletów dla dorosłych 50 hal., dla młodzieży 30 hal. Przygrywać będzie muzyka Weteranów pod osobistym kierownictwem kapelmistrza, p. Nikla.

Ślub w kościele SS. Felicyanek na Smoleńsku odbędzie się w sobotę 25 b. m. o g. 7 m. 30 wieczór ślub panny Wandy Kurkiewiczowej, córki inżyniera Leona Kurkiewicza z p. Zygmuntom Radem, komisarzem starostwa.

Ze szpitala Bonifratrów. Dnia 22 bm. przyniesiono ze Świątyni niejakiego Brudź Szymona, ciężko rannego z zemsty pobit ciężko Kasik Jędrzej. Gdzie tego samego przyjęto do szpitala Bonifratrów, gdzie prof. dr. A. Bossowski dokonał zaraz operacyi.

Czy nie znalazli pomocy? Odsłoniło do notki pod tym tytułem prosi nas przeor OO. Bonifratrów o sprowanie, że żaden chory, cierpiący na choroby nowotworowe, nie zszedł się do szpitala OO. Bonifratrów z prośbą o pomoc lekarską. Czyniąc zadość życzeniom zarządu szpitala OO. Bonifratrów, zaznaczamy, że wczorajszą notatką zamieszczoną była na podstawie rozmowy naszego reportera z chorym (Kartuzkiem).

Zamianka kregostupa. Wczoraj po południu wieźdź 22-letni woźnica, Antoni Konik w bramę domu I. 6 przy ul. Mostowej. Przy wieździe w bramę uderzył czołem o kółko bramy tak silnie, że całym ciałem uderzył na pakę, znajdującą się na nożu. Ipadek był tak nieszczęśliwy, że woźnica omdlał. Zawezwano pogotowie, które konstatowało, że stan kregostupa odwoziło nieszczęśliwego w gromnym stanie do szpitala św. Łazarza na oddział chirurgiczny.

Okradanie zmarłych. Przysłone uczucia doznajacy, którzy przychodzą na cmentarz, aby zwiedzić groby zmarłych, bo prawie zawsze znajdują groby ogolonone z kwiatów. Donosiliśmy już kilka razy o przytwarzaniu przez dźwiż cmentarzy ródnych amatorów, amatorów kwiatów, nie wie to jednak pomaga, bo kradzieże kwiatów wciąż się powonają. Wczoraj przytwarzano 29-letnią Maryę Krupa i 32-letnią Karolinę Kopacz w chwili, gdy opuszczały cmentarz, unosząc ze sobą wazon pięknych kwiatów. Aresztowane złodziejki odstawiono „pod telegraf”.

Za kradzież prętów mosiężnych se schodów domu I. 8 przy ulicy Straszewskiego aresztowano 30-letniego Józefa Stycznia. Od aresztowanego odebrano 15-cie prętów wartości kilkadziesiąt koron.

Miłośnik róż. Ubiegłej nocy przytwarzano na plantach 46-letniego Stan. Waligórskiego w chwili, gdy sięgał po jedną z najpiękniejszych róż. Aresztowanie okazał się wielkim miłośnikiem kwiatów, bo znalazłono przy nim kilka paków róż, nie zupełnie jeszcze rozwiniętych, również zerwanych na plantach. Przy sposobności aresztowania dowiedziano się, że Waligórski, z zawodu aptekarz (?), obecnie bez zaj-

cia i bez mieszkania, jest „statym gościem znane go szynku Weindlinga.

Podjeżżani „rewolucyjnicami”. Posterunek żandarmeryi w Czekaju (pod Michałowicami) aresztował dnia 21 b. m. dwóch podejżżanych młodych ludzi, pochodzących z Królestwa Polskiego. Przy jednym z nich, Włocie Rosenzweigu, sluskarzu, znalazłono plik broszur rewolucyjnych, przy drugim zaś, 24-letnim Stanisławie Senkowskim, brauning i kilkadziesiąt nabo. Aresztowanych odstawiono do Krakowa, gdzie zatrzymano ich w aresztach policyjnych i przedsięwzięto dochodzenie, celem stwierdzenia ich tożsamości. Według dotychczasowych dochodzeń, Senkowski, pochodzący z Końskich w Królestwie Polskim jest deterezem i jest posiokującym w rządzie rosyjskim za kradzież munduru oficerskiego, który miał skraść w pociągu, jadąc z lwangrodu do Kielc.

Upadek i p. pletra. 14-letnia służąca, Kamila Borowicka, czyszcząc dzisiaj przed południem ubranie na pierwszym piętrze domu I. 83 przy ul. Starowińskiej, przechyliła się przez poręcz całym ciężarem ciała i upadła na podwórze. Upadek skończył się dla niej szczęśliwie, bo prócz lekkich obrażeń wewnętrznych, doznała tylko silniejszego szoku i ręk i nogi. Wezwane Pogotowie udzieliło jej doraźnej pomocy.

Naudałe wmalone. Do sklepu warszawskiego p. Goldberga przy ul. Iszaka I. 3 na Kazimierz wstał się dziesięć nocy 32-letni Markus David Weinberg, ale zaledwie wyważył drzwi i począł rozglądać się po sklepie, nadszedł policyjant i uderzył wtemuwarczywo kradzież.

Zapobilużyli kieszonkowcy. 15-letni Jonas Liebermann i 12-letni Abe Schiffer wycięgli wieczorą przedchodząc kelnera Maryi Juraszek z kieszonki palta pugilarskiego 40 koron. Pieniądz podzielił Liebermann w ten sposób, że sobie jako starszemu wiekiem i doświadczeniu kieszonkowcy zostawił większą część, a towarzyszy swojemu wręczył kilka koron, poczem obaj udali się na sprawniku. W jednym ze sklepów kupili sobie koszule, chusteczki, skarpetki i t. p. a Liebermann planował sobie kupienie ubrania, za pozostałe zaś pieniądze miał się zabawie wieczorem. Prawdopodobnie jednak o kradzieży policyjanci przytwarzali ich i caadziła „pod telegrafem”. Ze skradzionych pieniędzy odebrano im tylko kilka kor. i sprawniona garderoba.

Z Podgórzca. Okradziony profesor. Nieprzyjemna przygoda spotkała dzisiaj profesora gimnazjalnego p. J. Owinińskiego. Zmęczony całodzienną pracą obowiązkową i nadobowiązkową (bo profesor Owiniński znany jest w towarzystwach kulturalno-oświatowych jako czynny członek) położył się profesor filolog do łóżka, nie zamykając okna i zasnął twardym snem. Zbudził się rano spostrzegł, że już najwyższy czas iść do gimnazjum i począł popiepszczyć się. Ubiadając się — nie znalazł ani na swoim miejscu budow, ubrania i t. p., ani też w całym pokoju. Złodziej nie tylko obrał profesora z ubrania, ale — z pieniędzy.

Zapiski meteorologiczne. Dnia wczoraj o godz. 7 termometr obserwowany krakowskoj wykaazywał +16 C, zaś w pobliżu termometr na strażnicy polskiej wykaazywał +20 0C.

Z kronki żałobnej. Franciszka Żadora z Wrzeszców Lemczewska, była właścicielką domu w Król. Pol., zmarła w Krakowie, przytwarzając 91 lat.

Janina Rojkowa, żona prof. gimn., zmarła w Podgórzcu przytwarzając 29 lat.

Z Rady państwa.

Wiedeń. Sprawa budowy kanałów (która niewiadomo w jakiego właściwie powodu ruzona została jak bomba w Izbie) ohromnie wzburyła państwo.

Wrogle stanowisko Niemców, a zwłaszcza prasy wiedeńskiej wobec Kola w sprawie kanałowej, wywołało wśród Polaków ogólne rozgorzczenie, czego skutki okazały się przy wczorajszym głosowaniu. Mianowicie Polacy prawię przy wszystkich rezolucjach głosowali razem z Unią słowiańską. Niektóre rezolucje czeskie upadły mniejszością tylko 8 — 4 głosów, z powodu przyjąkowej nieobecności kilku posłów polskich, którzy wyjechali do Krakowa na pogrzeb s. p. Madyńskiego. Wiele rezolucyj czeskich przeszło głosami polskimi.

Izba przyjęła wczoraj budżet w II. czytaniu i rezolucyę.

W ciągu posiedzenia podczas głosowania nad rezolucyami bardzo często przychodziło do burzliwych scen między Csechami i Niemcami. Nad znaczną częścią rezolucy na wniosek czeskich radykałów głosowano imleente.

Wszystkie rezolucyę, zgłoszone do etatu „Rada państwa”, przyjęto. Wniosek pos. Chona, wywołujący rząd, aby postarał się o systematyzowanie i uporządkowanie Izby posad atakującą dla spisywania mów, wygłaszanych w Izbie, posłów w językach niemieckich, przyjęto 279 głosami przeciw 171.

Przy etacie ministerstwa odwoły przyjęto pierwszą część rezolucyę pos. Mastalki, aby przy obadaniu posad urzędników i służby przy władzach centralnych uwzględniano także inne narozdowol: odruczone natomiast druga część, aby to się działo w stosunku procentowym ludności w Austrii. Odruczoną rezolucyę pos. Stanieka o upaństwowienie prywatnego pedagogium czeskiego, zażołonego przez czech. „Mactera skolana”.

Przy głosowaniu nad rezolucyą pos. Stanieka co do wstawienia rezerwy sumy, jako subwencyi kursów wakacyjnych dla kształcenia nauczycieli ludowych i wydziałowych, posowie chradziejczacy-społeczni i socyjalno-demokratyczni wyrazili z saty, gdy sąrazdono ponownie głosowanie imieniem Resolucyę pos. Stanieka przyjęto 159 głosami przeciw 58.

Uchwalenie budowy drg wodnych.

Nastąpiło głosowanie nad rezolucyami w sprawie budowy drg wodnych. Wszystkie rezolucyę przyjęto, a mianowicie rezolucyę komisji z wezwaniem rządu, aby budowę kanału Dunaj-Odra-Wiela w Dolnej Austrii, na Morawia i w Galicyi niezwłocznie rozpoczęto środkami uchwalonymi dla wszystkich okreów budowy do roku 1919; dalej rezolucyę posłów morawskich, odnoszącą się również do budowy tego kanału w części morawskiej, oraz polecenia kanału s Bernem; rezolucyę wywołującą rząd, aby rozpoczął studia co do kanału Wiela-Dniestr z połączeniem se Lwowem.

Po załatwieniu wszystkich rezolucyę ukończono drugie czytanie budżetu.

Następne posiedzenie odbędzie się w piątek; na porządku dziennym trzeci czytanie budżetu, poczem według jednego nastąpi odruczenie do przyszłego czwartku, według innych zaś odruczenie całej sesyji.

Posiedzenie piątkowe.

Wiedeń. Na dzisiejszym posiedzeniu Izby przyjęto budżet w trzecim czytaniu i przystąpiono do obrad nad sprawozdaniem komisji drożyżnianej.

Telegamy „Nowin”.

Selmonowa reforma wyborcza. Rada reformy wyborczej dr. Glabicki wywalał plany reformy posiedzenie komisji na pierwsze dni 1 lipca, o ile do tej pory rozpoczną się ferie parlamentarne.

Rada kolejowa.

Wiedeń. Prezydentowa Rada kolejowa uchwaliła wczoraj rezolucyę, w której wyraża ubolewanie z powodu szych sanitarnych stosunków na austro-czechickich kolejkach.

Członkowie Epsteina, Datner i t. p. ponoszą sprawę ponownego wprowadzenia sżonych kart powrotnych, tak w turystycznych, na kilku liniach w Galicyi i Bukowinie.

Zastępcza rządu przyrzekł tyeczenie temu sądość uczynić.

Paderewski chorzy? Paderewski przytwarzając 37 lat, jest poważnie zachorował. Cierpi na nerwowe bóle w ramionach i karku. Jak słychać, przebył on już podobną chorobę przed kilku laty w Ameryce.

Dr. Józef Liebeskind ordynuje jak w latach ubiegłych w Marynbadzie „Hann Kronprinza” 378

Proszę żądać
nie zrywajcie „kostek bulczących”, lecz wyraźcie
MAGGI EGO kostek
po 5 h
ponieważ tylko te są
najlepsze!
Jedynie prawdziwe
z nazwą MAGGI
I znakiem ochronnym: krzyż w gwiazdce.

Włochy i Niemcy damskie niciane, jedwabne, glace włochy i czarne oraz dunskie; męskie i dziecinne niciane
poleca Stefan DORĘCKI Kraków, Włochy i Niemcy
Włochy i Niemcy W niedzielę i święta zamknijcie.

